

אֵילָנָא דְּמוֹתָא אִיהוּ (בְּמַה דְּכְתִיב וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ)
מֵאֵן דְּנָטִיל לִיה בְּלַחֲדוּי מִיִּית. דְּהָא סָמָא דְּמוֹתָא
נָטִיל (בְּגִין דְּאִיהוּ מִפְּרִישׁ לִיה מִן חַיִּין). וְעַל דָּא כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ
מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת בְּגִין דְּקָא פְּרִישׁ נָטִיעִין.

רַבִּי יְהוּדָה שְׂאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דְּתַנִּינָן אָדָם
הָרֹאשׁוֹן מוֹשֵׁךְ בְּעֶרְלָתוֹ הָוָה, מָאי הוּא. אָמַר
לִיה דְּפְרִישׁ בְּרִית קֹדֶשׁ מֵאַתְרִיהּ וּמַחֲלָקִיהּ. וְדָאי
מוֹשֵׁךְ בְּעֶרְלָה הָוָה. וְשָׂבַק בְּרִית קֹדֶשׁ וְדָבַק בְּעֶרְלָה
וְאַתְּפַתָּה בְּמִלָּה דְּנַחֲשׁ. וּמִפְּרִי הָעֵץ דָּא אֶתְתָּא. לֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ בְּגִין דְּכְתִיב, (מְשַׁלִּי ה) רְגֵלֶיהָ יוֹרְדוֹת מֹת
שְׂאוּל צִעְדֶּיהָ יִתְמַכּוּ. וּבִהְיִי פְרִי, דְּהָא בְּאַחֲרָא
לֹא הָיִי פְרִי. כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת. בְּגִין
דָּא דְּאֵילָנָא דְּמוֹתָא הָיִי בְּדִקְאֻמָּרָן. דְּכְתִיב רְגֵלֶיהָ
יוֹרְדוֹת מֹת:

לשון הקודש

מוֹשֵׁךְ בְּעֶרְלָה. וְעוֹב בְּרִית קֹדֶשׁ וְדָבַק
בְּעֶרְלָה וְהִתְפַּתָּה בְּדָבָר הַנַּחֲשׁ. וּמִפְּרִי
הָעֵץ – זֶה אִשָּׁה. לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ – בְּגִלְל
שְׁכֵתוֹב (מְשַׁלִּי ה) רְגֵלֶיהָ יוֹרְדוֹת מֹת שְׂאוּל
צִעְדֶּיהָ יִתְמַכּוּ. וּבִזְוָה הִזָּה פְרִי, שְׁהָרִי
בְּאַחֲרָא לֹא הִזָּה פְרִי. כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ
מוֹת תָּמוּת – בְּגִלְל שְׁעֵץ הַמֹּת הִזָּה, כְּמוֹ
שְׁאֻמְרָנוּ שְׁכֵתוֹב רְגֵלֶיהָ יוֹרְדוֹת מֹת.

שְׁכֵתוֹב וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ. כִּי
שְׁנוּטִלוֹ לְבָדוֹ – מֵת, שְׁהָרִי סֵם הַמֹּת
נָטִיל וּבְגִלְל שְׁהוּא מִפְּרִידוֹ מִהַחַיִּים. וְעַל זֶה כִּי
בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, בְּגִלְל
שְׁמִפְרִיד הַנָּטִיעוֹת.

רַבִּי יְהוּדָה שְׂאִיל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה
שְׁשֻׁנִּינוּ, אָדָם הָרֹאשׁוֹן הִזָּה מוֹשֵׁךְ
בְּעֶרְלָתוֹ, מַה זֶה? אָמַר לוֹ, שְׁהַפְּרִיד
בְּרִית קֹדֶשׁ מִמְּקוֹמוֹ וּמַחֲלָקוֹ, וְדָאי שְׁהִיהָ

(והנחש הזה ערום מכל חית השדה) רבי יוסי אמר האי אילנא דקא
 אמרן הנה מתשקי מלעילא ואתרבי ויהוה חדי
 כמא דאת אמר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.
 הגן דא אתתא. ונהר דא הוה עייל ביה ואשקי ליה
 ויהוה כללא חד (וכדין יי אחר ושמו אחר). דהא מתמן ולתתא
 איהו פירודא דכתיב ומשם יפרד.

והנחש. רבי יצחק אמר דא יצר הרע. רבי יהודה
 אמר נחש ממש. אתו לקמיה דרבי
 שמעון. אמר לון ודאי כללא חד. וסמא"ל הוה ואתחזי
 על נחש וצולמיה. דנחש דא איהו שטן וכללא חד.

תנינא בבהיא שעתא נחת סמא"ל מן שמיא רבי
 על נחש דא וצולמיה הוה חמאן כל ברין
 וערקן מניה. ומטו לגבי אתתא במלין וגרימו מותא
 לעלמא. ודאי בחכמה אייתי סמא"ל לווטין על

לשון הקודש

והנחש, רבי יצחק אמר זה יצר הרע.
 רבי יהודה אמר נחש ממש. באו לפני
 רבי שמעון. אמר להם, ודאי הכל אחד,
 וסמא"ל היה, ונראה על נחש וצלמו.
 שנחש זה הוא שטן, והכל אחד.

שנינו, באותה שעה ירד סמא"ל
 מהשמים רכוב על נחש זה, וצלמו היו
 רואים כל הבריות ובורחים ממנו. והגיעו

והנחש היה ערום מכל חית השדה] רבי
 יוסי אמר, האילן הזה שאמרנו היה
 משקה מלמעלה, והתגדל והיה שמת,
 כמו שנאמר ונהר יצא מעדן להשקות
 את הגן. הגן זו אשה. ונהר זה היה נכנס
 בה ומשקה אותה והיה הכל אחד וזה
 אחד ושמו אחד. שהרי משם ולמטה הוא
 פרוד, שכתוב ומשם יפרד.

עֲלֵמָא וְחַבֵּל אֵילָנָא קְדָמָא דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּעֲלֵמָא. וּמְלָה דָּא הָיִי תְּלִי עַל סַמָּא"ל עַד דְּאַתָּא
 אֵילָנָא אַחֲרָא קְדִישָׁא דְּאִיהוּ יַעֲקֹב וְנָטַל מִנִּיהּ בְּרַכָּאן
 דִּלָּא יִתְבָּרַךְ סַמָּא"ל לְעֵילָא וְעֵשָׂו לְתַתָּא. דְּהָא יַעֲקֹב
 דּוּגְמָא דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הָוָה (וְשׁוּפְרִיהּ) דְּיַעֲקֹב שׁוּפְרִיהּ
 דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הָוָה. וְעַל דָּא בָּמָה דְּמִנֵּע סַמָּא"ל
 בְּרַכָּאן מֵאֵילָנָא קְדָמָא. הָכִי נָמִי מִנֵּע יַעֲקֹב דְּאִיהוּ
 אֵילָנָא דּוּגְמָא דְּאָדָם מִסַּמָּא"ל בְּרַכָּאן מְלֵעִילָא
 וּמִתַּתָּא. וְיַעֲקֹב דִּידִיהּ נָטִיל בְּכָלָא. וְעַל דָּא (בראשית לב)
 וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ.

בְּתִיב וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם דָּא יֵצֵר הָרַע דָּא מְלֵאךְ
 הַמּוֹת. וּבְגִין דְּנָחֵשׁ אִיהוּ מְלֵאךְ הַמּוֹת גָּרַם
 מוֹתָא לְכָל עֲלֵמָא. וְדָא הוּא רֹזָא דְּבְתִיב, (בראשית ו) קִין
 כָּל בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי. דָּא הוּא קַצָּא דְּכָל בָּשָׂרָא דְּנָטִיל

לשון הקודש

הָיָה. וְעַל זֶה, כְּמוֹ שֶׁמִּנֵּע סַמָּא"ל בְּרַכּוֹת
 מֵהָאֵילָן הָרָאשׁוֹן, כִּךְ גַּם מִנֵּע יַעֲקֹב
 שֶׁהוּא אֵילָן, דְּגִמְתָּ אָדָם מִסַּמָּא"ל,
 בְּרַכּוֹת מְלַמְעֵלָה וּמְלַמְטָה. וְיַעֲקֹב לָקַח
 אֶת שְׁלוֹ בְּכָל, וְעַל זֶה (בראשית לב) וַיֵּאבֶק
 אִישׁ עִמּוֹ.

בְּתוֹב וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, זֶה יֵצֵר הָרַע,
 זֶה מְלֵאךְ הַמּוֹת. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִנָּחֵשׁ הוּא
 מְלֵאךְ הַמּוֹת, גָּרַם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. וְזֶהוּ

לְאַשָּׁה בְּדִבְרִים וְגִרְמוֹ מוֹת לְעוֹלָם. וְדָא
 בְּחֻמָּה הִבִּיא סַמָּא"ל קְלָלוֹת עַל הָעוֹלָם,
 וְחַבֵּל אֶת הָאֵילָן הַקְּדָמוֹן שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, וְדָבָר זֶה הָיָה תְּלוּי עַל
 סַמָּא"ל, עַד שֶׁבָּא אֵילָן אַחֵר קְדוֹשׁ,
 שֶׁהוּא יַעֲקֹב, וְנָטַל מִמֶּנּוּ בְּרַכּוֹת שֶׁלֹּא
 יִתְבָּרַךְ סַמָּא"ל לְמַעַלָּה וְעֵשָׂו לְמַטָּה.
 שְׁהִירִי יַעֲקֹב דְּגִמְתָּ אָדָם הָרָאשׁוֹן הָיָה
 וְיַעֲקֹב יָפִיו שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן

נִשְׁמָתָא לְכָל בְּשָׂרָא וְאַקְרִי הָבִי.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ד)

נִשְׁמָת הַזָּכָר, מִן הַזָּכָר. וְנִשְׁמָת הַנְּקֵבָה, מִן הַנְּקֵבָה. וְהֵינּוּ דְקָא אֲזִיל נָחַשׁ בְּתֵרָה דְחֹהּ. אָמַר, הוּאִיל וְנִשְׁמָתָהּ מִן הַצָּפוֹן אֲסִיתָנָה מִהֶרָה. וּמֵאִי הִסְתָּה חֹהּ, מִשּׁוּם דְּבָא עָלֶיהָ. שְׂאֵלוּ תַלְמִידוֹי, עוֹבְדָא חֵיכִי חֹהּ. אָמַר לָהֶם, סַמ"אֵל הָרָשָׁע קָשָׁר עִם כָּל צְבָאוֹת מַעְלָה עַל רַבּוֹ. מִשּׁוּם דְּאָמַר קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיָרְדוּ בְּדִגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם. אָמַר, הֵיאֵךְ אוֹכֵל לְהַחֲטִיאוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִלְּפָנָיו. יָרַד עִם כָּל חַיִּילוֹתָיו וּבִיקֶשׁ לוֹ בְּאַרְצָן חֵבֶר בְּמוֹתוֹ וּמִנּוּ נָחַשׁ, וְהָיָה לוֹ דְמוֹת גָּמֶל. רָכַב עָלָיו וּבָא לוֹ אֶצֶל הָאִשָּׁה. אָמַר לָהּ, אָף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן. אָמַר אֲבִקֶשׁ יוֹתֵר וְאוֹסִיף, בְּדִי שְׁתַּגְרַע הִיא. אָמְרָה, לֹא מִנְעֵנוּ אֶלָּא מִעֵץ הַדַּעַת

לשון הקודש

הִיָּה מַעֲשֶׂה? אָמַר לָהֶם: סַמ"אֵל הָרָשָׁע קָשָׁר עִם כָּל צְבָאוֹת מַעְלָה עַל רַבּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁאָמַר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיָרְדוּ בְּדִגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם. אָמַר, הֵיאֵךְ אוֹכֵל לְהַחֲטִיאוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִלְּפָנָיו? יָרַד עִם כָּל חַיִּילוֹתָיו וּבִקֶּשׁ לוֹ בְּאַרְצָן חֵבֶר בְּמוֹתוֹ. וּמִי הוּא? נָחַשׁ, וְהָיָה לוֹ דְמוֹת גָּמֶל. רָכַב עָלָיו וּבָא לוֹ אֶצֶל הָאִשָּׁה. אָמַר לָהּ: אָף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן.

סוד שְׁכָנוּב (שסו) קִין כָּל בְּשָׂרָא בָּא לְפָנָי. וְהוּ קִין שָׁל כָּל בְּשָׂרָא שְׁנוּמֵל הַנִּשְׁמָה לְכָל בְּשָׂרָא, וְנִקְרָא בָּהּ.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ד) ספר הבהיר נִשְׁמָת הַזָּכָר מִן הַזָּכָר, וְנִשְׁמָת הַנְּקֵבָה מִן הַנְּקֵבָה, וְהֵינּוּ שְׁהִלָּךְ הַנָּחַשׁ אַחֲרֵי חֹהּ. אָמַר: הוּאִיל וְנִשְׁמָתָהּ מִן הַצָּפוֹן, אֲסִיתָנָה מִהֶרָה. וְמָה הִהְסְתָּה שְׁהִיתָה? מִשּׁוּם שֶׁבָּא עָלֶיהָ. שְׂאֵלוּ תַלְמִידָיו: אֵיךְ

אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הֶגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמוּתוּן. וְהוֹסִיפָה ב' דְּבָרִים, אָמְרָה מִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הֶגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ, וְלֹא נֹאמַר לָהּ אֲלֵא מֵעַן הִדַּעַת. וְאָמְרָה, לֹא תִגְעוּ פֶּן תָּמוּתוּן.

מָה עָשָׂה סמ"א הַרְשָׁע הַלֵּךְ וְנָגַע בְּאֵילָן וְהָוָה הָאֵילָן צוּנָה וְאָמַר (תהלים ל"ו) אֵל תְּבוֹאֲנִי רָגַל גִּאֲוָה וַיֵּד רִשְׁעִים אֵל תְּנִידָנִי, אֵל תִּגַּע בִּי. שְׁנֵאמַר וַיֵּד רִשְׁעִים אֵל תְּנִידָנִי. הַלֵּךְ וְאָמַר לְאִשָּׁה, הֲרִי נִגְעַתִּי בְּאֵילָן וְלֹא מָתִי, אַף אַתְּ תִגְעִי בְּאֵילָן וְלֹא תָמוּתִי. הִלְכָּה הָאִשָּׁה וְנִגְעָה בְּאֵילָן וּרְאֲתָה מִלְּאֹף הַמָּוֶת בָּא בְּנִגְדָּה, אָמְרָה אוּלִי עֲכָשְׁיוֹ אֲנִי מָתָה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ אִשָּׁה אַחֶרֶת וְנוֹתְנָה לָאָדָם אֲלֵא הֲרִינִי גוֹרְמַת לוֹ שִׂיאֲכָל עַמִּי אִם נָמוּת,

לשון הקודש

בְּאֵילָן, וְהָיָה הָאֵילָן צוּנָה וְאָמַר: (תהלים לו) אֵל תְּבוֹאֲנִי רָגַל גִּאֲוָה וַיֵּד רִשְׁעִים אֵל תְּנִידָנִי, אֵל תִּגַּע בִּי, שְׁנֵאמַר וַיֵּד רִשְׁעִים אֵל תְּנִידָנִי. הַלֵּךְ וְאָמַר לְאִשָּׁה: הֲרִי נִגְעַתִּי בְּאֵילָן וְלֹא מָתִי, אַף אַתְּ תִגְעִי בְּאֵילָן וְלֹא תָמוּתִי. הִלְכָּה הָאִשָּׁה וְנִגְעָה בְּאֵילָן, וּרְאֲתָה מִלְּאֹף הַמָּוֶת בָּא בְּנִגְדָּה. אָמְרָה: אוּלִי עֲכָשְׁיוֹ אֲנִי מָתָה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ אִשָּׁה אַחֶרֶת וְנוֹתְנָה לָאָדָם,

אָמַר, אֲבִקֵּשׁ יוֹתֵר וְאֹסִיף, כִּדִּי שֶׁתִּגְרַע הִיא. אָמְרָה: לֹא מִנְעֵנוּ אֲלֵא – מֵעַן הִדַּעַת אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הֶגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמוּתוּן. וְהוֹסִיפָה שְׁנֵי דְבָרִים. אָמְרָה, מִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הֶגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ, וְלֹא נֹאמַר לָהּ אֲלֵא מֵעַן הִדַּעַת. וְאָמְרָה, לֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמוּתוּן.

מָה עָשָׂה סמ"א הַרְשָׁע? הַלֵּךְ וְנָגַע

נָמוֹת שְׁנִינוּ. וְאִם נִחִיה, נִחִיה שְׁנִינוּ. וְלִקְחָה מִפְּרִיו
וְנִתְּנָה גַם לְבַעֲלָהּ, נִתְּפָקְחוּ עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וְקָחוּ שְׁנֵינוּ.
אָמַר לָהּ מָהוּ זֶה שֶׁהֵאֱבַלְתָּנִי שָׁקָחוּ שְׁנֵינוּ, כִּךְ קָחוּ
שְׁנֵינוּ כָּל הַבְּרִיּוֹת. יָשָׁב לוֹ בְּדִין אֶמֶת שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים
ט') יִשְׁבֹּתָ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק. קָרָא לְאָדָם וְאָמַר לוֹ,
לָמָּה בָּרַחְתָּ מִפָּנַי. אָמַר לוֹ, אֵת קִלְךְ שָׁמַעְתִּי בִּגְנוֹן
וְרַעְדוּ עַצְמוֹתַי וְאִירָא כִּי עִירוֹם אָנֹכִי וְאַחֲבָא. כִּי
עִירוֹם אָנֹכִי, מִפְּעָלִי. כִּי עִירוֹם אָנֹכִי, מִצְוֵי. כִּי
עִירוֹם אָנֹכִי, מִמַּעֲשֵׂי וְאַחֲבָא.

מָה הָיָה לְבוֹשׁוֹ שֶׁל אָדָם עוֹר שֶׁל צִפּוֹרֵן, וְהַפְּשִׁיטוֹ
מִעָלָיו. רָאָה עַצְמוֹ עִירוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר מִי הַגִּיד לְךָ
כִּי עִירוֹם אַתָּה. אָמַר אָדָם לְפָנָיו הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּשִׁהִייתִי לְבִדִּי שָׁמָּה חֲטָאתִי לְךָ,
אֵלָּא הָאִשָּׁה שֶׁהִבֵּאתָ לִּי הִיא הִדִּיחָה אוֹתִי מִדְּבָרֶיךָ.

לשון הקודש

וְאִירָא כִּי עִירוֹם אָנֹכִי וְאַחֲבָא. כִּי עִירוֹם
אָנֹכִי – מִפְּעָלִי. כִּי עִירוֹם אָנֹכִי – מִצְוֵי,
כִּי עִירוֹם אָנֹכִי – מִמַּעֲשֵׂי, וְאַחֲבָא.

מָה הָיָה לְבוֹשׁוֹ שֶׁל אָדָם? עוֹר שֶׁל צִפּוֹרֵן,
וְהַפְּשִׁיטוֹ מִעָלָיו. רָאָה עַצְמוֹ עִירוֹם,
שֶׁנֶּאֱמַר מִי הַגִּיד לְךָ כִּי עִירוֹם אַתָּה. אָמַר
אָדָם לְפָנָיו הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, בְּשִׁהִייתִי לְבִדִּי שָׁמָּה חֲטָאתִי לְךָ,
אֵלָּא הָאִשָּׁה שֶׁהִבֵּאתָ לִּי הִיא הִדִּיחָה

אֵלָּא הָרִינִי גוֹרָמַת לוֹ שִׁיאֲכַל עָמִי. אִם
נָמוֹת – נָמוֹת שְׁנִינוּ, וְאִם נִחִיה – נִחִיה
שְׁנִינוּ. וְלִקְחָה מִפְּרִיו וְנִתְּנָה גַם לְבַעֲלָהּ.
נִתְּפָקְחוּ עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וְקָחוּ שְׁנֵינוּ. אָמַר לָהּ:
מָה שֶׁהֵאֱבַלְתָּנִי שָׁקָחוּ שְׁנֵינוּ? כִּךְ קָחוּ שְׁנֵינוּ
כָּל הַבְּרִיּוֹת. יָשָׁב לוֹ בְּדִין אֶמֶת, שֶׁנֶּאֱמַר
(שם ט') יִשְׁבֹּתָ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק. קָרָא
לְאָדָם וְאָמַר לוֹ: לָמָּה בָּרַחְתָּ מִפָּנַי? אָמַר
לוֹ: אֵת קִלְךְ שָׁמַעְתִּי בִּגְנוֹן, וְרַעְדוּ עַצְמוֹתַי,

שֶׁנֶאֱמַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ עִמָּדִי הִיא נְתָנָה לִי מִן
הָעֵץ. אָמַר לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא דִיִּיךְ שֶׁחֲטָאת
אֵלָּא שֶׁחֲטָאת לָאָדָם. אָמְרָה לְפָנָיו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
הִנָּחֵשׁ הַשִּׂינִי לַחֲטֹא לְפָנֶיךָ. הֵבִיא שְׁלֹשָׁתָן וְגִזֹּר
עֲלֵיהֶן גִּזְרוֹת דִּין תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים קְלָלוֹת וּמָוֶת וְהַפִּיל
סמ"ל וְאֵת הַכֶּתֶשׁ שֶׁלֹּו מִמָּקוֹם קְדוּשָׁתָן מִן הַשָּׁמַיִם,
וְקִצֵּץ רִגְלָיו שֶׁל נָחֵשׁ וְאִירְרוּ מְכַל חַיָּה וּמְכַל בְּהֵמָה
וּפָקַד עָלָיו שִׁיחִיָּה מִפְּשִׁיט אֶת עוֹרוֹ אַחֵר שִׁבְעַ שָׁנִים.

ע"ב: (עד כאן מההשמטות)

וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אָף. רַבִּי יוֹסִי אָמַר. בָּאָף פָּתַח
וְאָף אֲטִיל בְּעֶלְמָא. אָמַר לָהּ (דף לו ע"א)
לְאַתָּתָא בְּאִילָנָא דָּא בָּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלִמָּא
וְדָאִי. אִכְלוּ מִיָּה וְהִיָּיתֶם בְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע.
דִּהָא אִיהוּ הָכִי הָנִי אֱלֹהִים שְׂמִיָּה עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וָרָע. וְעַל דָּא וְהִיָּיתֶם בְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי וְגו'.

לשון הקודש

מִן הַשָּׁמַיִם, וְקִצֵּץ רִגְלָיו שֶׁל נָחֵשׁ, וְאִירְרוּ
מְכַל חַיָּה וּמְכַל בְּהֵמָה, וּפָקַד עָלָיו שִׁיחִיָּה
מִפְּשִׁיט אֶת עוֹרוֹ אַחֵר שִׁבְעַ שָׁנִים: ע"ב.
וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אָף. רַבִּי יוֹסִי אָמַר,
בָּאָף פָּתַח וְאָף הֲטִיל בְּעוֹלָם. אָמַר לָהּ
לְאַשָּׁה, בְּאִילָן זֶה בָּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְדָאִי אֶת הָעוֹלָם, אִכְלוּ מִמֶּנּוּ וְהִיָּיתֶם
בְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע. שֶׁהָרִי הוּא כְּדֹ

אוֹתִי מִדְּבָרֶיךָ, שֶׁנֶאֱמַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
נְתַתָּה עִמָּדִי הִיא נְתָנָה לִי מִן הָעֵץ. אָמַר
לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לֹא דִיִּיךְ שֶׁחֲטָאת,
אֵלָּא שֶׁחֲטָאת לָאָדָם? אָמְרָה לְפָנָיו:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִנָּחֵשׁ הַשִּׂינִי לַחֲטֹא
לְפָנֶיךָ. הֵבִיא שְׁלֹשָׁתָם וְגִזֹּר עֲלֵיהֶם גִּזְרוֹת
דִּין. תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים קְלָלוֹת וּמָוֶת, וְהַפִּיל
סמא"ל וְאֵת הַכֶּתֶשׁ שֶׁלֹּו מִמָּקוֹם קְדוּשָׁתָם